

Aleksis K – viikonvaihte

Lama iski

Nyt ovat kulutusjuhlat lopussa, pankit romahtelevat ja kohta taas pörssikeinottelijat hyppivät Amerikassa pilvenpiirtäjistä. Meilläkin kuuluu asiaan huolestua siitä, miten tämä tuntuu jokapäiväisessä elämässämme.

Ja tuntuuhan se, aika yllättävästi. Jokapäiväinen leipä näyttää vielä jotenkuten riittävän, mutta lehdessä kerrottiin, että maito on jo loppumassa, ja sitä pitää kohta tuoda tankkilaivalla Ruotsista.

Ei tuo kyllä oikein uskottavalta kuulosta, kun katselee supermarketin maitohyllyjä. Vaikea sieltä on löytää sopivaa maitoa, kun laatuja on sen seitsemäntoista ja jokaisesta puuttuu jotain myrkyainetta, paitsi niistä, joihin on lisätty jotain terveellistä. Eikä noissa seitsemässätoista ole vielä mukana edes huitua ja kurnaalia, ei ainakaan sillä nimellä, ja tiukkaa tekee enää nykyisin löytää jopa täysirasvaista punaista maitoa, jossa ovat tallella kaikki ainekset sellaisena kuin ne lehmästä tulevat.

Mutta siis loppumassa maito on joka tapauksessa. Syynä on tietysti tämä talouslama, ja luultavasti myös ilmastonmuutos, EU ja porvarihallitus. Herkimmät kaupunkilaiset saattavat kuvitella, että jossakin on taas maitotehdas suljettu, samalla tavalla kuin puutehtaita nykyisin suljetaan. Me jotka olemme lapsuudessamme nähneet elävän lehmän, tiedämme kuitenkin, että eihän maitoa tehtaassa tehdä. Jos jotain on suljettu, niin lehmiä. Sille on oma nimityskin: ne ovat ummessa.

Miksi sitten näin on käynyt? Vaihtoehtoja on ainakin kaksi. Toinen on se, että Amerikan pankkien romahdus on köyhdyttänyt suomalaisen maaseudun niin pahasti, ettei lehmäraukoille riitä enää ruokaa, josta ne voisivat valmistaa maitoa. Ei yksinkertaisesti ole enää varaa ostaa maidonsiemeniä, vaan lehmiä joudutaan pitämään pelkkinä lemmikkieläiminä, samaan tapaan kuin koiria.

Toinen vaihtoehto on se, että koulutussuunnitelmat ovat menneet taas kerran pieleen. Ei enää ole ihmisiä, jotka osaisivat lypsää. Lapset ovat kyllä viimeisen päälle Pisa-koulutettuja, mutta he eivät saa irti pisaraakaan maitoa lehmästä. Se ei ole mitenkään yksinkertaista puuhaa. Olen sitä joskus itsekin yrittänyt, ja vaikka kuinka pumppasin hännästä, maitoa ei tullut tippaakaan.

Kun maitopula yllättää uusavuttoman kansamme, hyvät neuvot ovat kalliita. Niitä on onneksi useita. Ne joilla on aikaa ja ylimääräistä rahaa, voivat lähteä käymään Ruotsissa tai Virossa, ja tuoda sieltä maitoa niin paljon kuin jaksavat kantaa. Se on nykyisin helpompaa kuin pirtun tuonti kieltolain aikana, sillä tulli ei puutu asiaan, vaikka juomaa olisi enemmältikin. Toinen konsti on hamstrata omasta lähikaupasta kaikki maito heti aamulla, kun sitä vielä on tarjolla. Ellei mikään muu auta, on parasta lopettaa maidon käyttö kokonaan ja siirtyä veteen, jota ainakin toistaiseksi tulee koko ajan ilmaiseksi lisää. Niille jotka eivät pysty olemaan ilman maitoa, on viimeisenä hätävarana tarjolla äidinmaitoa, jonka saatavuudessa tosin on tiettyjä rajoituksia.



Artikkelin lähde [Kaleva](#)